

ца. Чухъ слѣдъ мало на боленѣ и рыданіе гла-  
сове въ широка болница, отъ гдѣ-то излизваха  
кола натоварени [съ мертвы тѣла. Испоmeđu  
срѣцнахъ] крадцы кон то бѣгаха изъ улицы-те,  
кон-то ся гоняха отъ нощны пазители; дружи-  
ны просяцы, кон-то като [презираха удреніе-то  
на ротокаламы-те, просяха по врата-та за оста-  
тны-те ястія на] богаты-те вечеры, и по вре-  
домъ жены кон-то продаваха тѣло-то си за ну-  
жны-те на живѣніе-то. Напослѣдокъ слѣдъ до-  
волно путуваніе-то изъ нста-та улица достига-  
хъ въ безкрайна дорога, въ срѣдъ коя-то ле-  
жеше каменза палата на великаго Монгола. Та  
бѣ покрита съ сцены на тѣлохранители му ра-  
зады или навады, кон то ся раздѣлкаха съ дол-  
мы трости на верха] имъ опашка отъ крава и съ  
свѣщи. Палата-та имаше на окомѣ трапъ (хен-  
декъ) поленъ сосъ вода и изграденъ съ топо-  
ве оружны. Огнове-те на тѣлохранителеси-те свѣ-  
тяха ми за да гледамъ облачны-те Башны  
и предолгы-те ѣ зидове, на конто край не ся ви-  
ждаше. Превосходно желаяхъ да влѣза; но ка-  
то видѣхъ големы бичове (камчицы) покачени  
на колове, не ни поця вече нито на надорегата  
да постуя. Останахъ убо на едняъ край близъ